

Zou Europa zich beter niet eens hiermee bezighouden?

Europa wil zich met alles bezighouden en heeft reeds duizenden reglementen en nieuwe regels en wetten gestemd waarvan het resultaat niet zelden bedroevend is. De motor van onze hele economie zijn de duizenden KMO's die iedere dag steeds meer en meer gebukt gaan onder een lawine van kostenverhogende maatregelen en wetten waardoor er iedere dag méér KMO's verdwijnen dan er worden opgericht.

Op artificiële wijze worden hierdoor steeds meer omzetten in de richting van grote multinationals gestuurd.

De dag zal komen dat de laatste warme bakkers en slaggers uit onze steden zullen verdwijnen omdat ze geen gevolg meer kunnen geven aan allerlei stupide beslissingen en investeringen die alleen door de grote ondernemingen kunnen gedragen worden.

Het is onze mening dat de Europese beroepspolitiekers eens moeten stoppen met steeds maar nieuwe wetten te maken en beter eens hun tijd zouden steken in het OPLOSSEN van problemen die reeds bestaan in plaats van er nieuwe te creëren. Vandaag willen we het eens hebben over een snel stijgende internetplaag.

Enkele jaren geleden ontving ik om de paar maanden een bericht waarvan men kon vermoeden dat het frauduleus was. Van een onbekende dame een bericht ontvangen dat ze op sterven ligt en U graag 200.000 euro wil betalen om haar te helpen een bedrag van 50 miljoen euro, dat haar man zaliger haar bij een buitenlandse bank heeft achtergelaten en waarvan niemand kennis heeft, te gaan incasseren moet normaal toch wel een lichtje laten gaan branden.

Dit neemt niet weg dat reeds honderden internetgebruikers in

de val zijn getrapt van dergelijke beroepsfraudeurs. Hun aantal neemt enerzijds zeer snel toe en hun teksten worden anderzijds ook steeds meer geloofwaardig voorgesteld.

Door de explosie van het aantal fraudeurs namen de pogingen tot oplichting sterk toe zodat ik de laatste 24 uur niet minder dan 4 oplichtingspogingen op mijn scherm heb zien verschijnen. In [bijlage](#) kan U het zelf lezen.

Twee van de vier zijn zo doorzichtig dat zelfs een quasi idioot er waarschijnlijk niet meer zal intrappen. Maar de andere twee zijn veel gevaarlijker. De ene geeft zich uit voor een kaderlid van een grote bank en de andere voor een verantwoordelijke van de Franse posterijen. Beiden geven ze waarschijnlijk een juist e-mailadres op namelijk, zoals in ons geval, www.bankofengland.co.uk en rp-direct@laposte.net. Beiden laten ze weten bij voorkeur te worden benaderd op hun persoonlijk mailadres en voor diegenen die er aan beginnen is de kans groot dat ze het op een dag bitter gaan beklagen.

Wij kennen verhalen van degelijke zakenlui die naar Lagos of Abidjan zijn gevlogen om daar de slag van hun leven te gaan doen. De werkelijkheid was anders. Eens ter plaatse vielen ze in handen van beroepsgangsters en ze hebben nooit de identiteit gekend van hun zogenaamde weldoeners. Steeds met véél minder geld en soms met minder tanden waren ze uiteindelijk nog blij het te hebben overleefd.

Het kan toch niet moeilijk zijn voor onze Europese krachtpatsers om in ieder land een groep specialisten aan het werk te zetten die al die gangsters gaat opsporen en door de rechtbanken te laten veroordelen. Dergelijke actie zou véél nuttiger zijn dan het stemmen van een zoveelste onnodige nieuwe wet.

Men zegge het voort,